

Forum för talare

Januari 2006

Stina Lundberg Dabrowski

Stina – samtal med en hoppande intervjuare

Om alla möten i Sverige skulle samsas under ett enda namn vore det Stina Lundberg Dabrowski.

Hon lever MED möten – under månader av förberedelser inför en enda intervju.

Hon lever AV dem – hennes mest kända försörjningskälla är mycket personliga möten med världens berömda människor, och hon är en flitigt bokad talare och moderator.

Hon tycks också leva FÖR möten – med en nyfikenhet som verkar sakna botten, börjar hon vårt samtal med att fråga om hur jag mår och hur det går.

Men – det var ju jag som skulle fråga ...det var ju jag, Pelle Thörnberg, som skulle ställa de där svåra frågorna som hon säger att varje god intervju bör innehålla. Som den om när hon skällde ut en partiledare i direktsändning....

Känd från tv...

Vi är båda journalister, men vi känner inte varandra närmare, är på sin höjd bekanta och hon mer bekant än jag. Om man googlar oss blir det 12 900 resultat på hennes namn och 706 på mitt (och då förväxlas jag ofta med en annan). Vi är båda födda på 50-talet. En gång sökte vi samma tv-jobb; hö-

Stina Lundberg Dabrowski

En av Sveriges populäraste tv-personligheter, känd för sina personliga och inträngande intervjuer av makthavare i vår värld. [För mer information om Stina Lundberg Dabrowski – klicka här!](#)

Pelle Thörnberg

Intervjuar här Stina. [För mer information om Pelle Thörnberg – klicka här!](#)

Forum för talare

Januari 2006

Stina Lundberg Dabrowski

ten 1982 testades jag, Sven Melander, Stina och ett okänt antal andra för programledarjobb på det som blev braksuccén Nöjesmaskinen. Jag fick inte jobbet.

Det började med Nöjesmaskinen

– Det märkliga var ju att programmet först inte skulle ha några programledare alls men projektledaren tyckte att jag och Sven Melander fungerade så bra ihop, berättar Stina.

– Vi hade ofta direktsända intervjuer i programmet, och Sven ville alltid göra upp frågor och svar i förväg. I direktsänd tv blir det ofta bra.

Så tillägger hon: – Men jag avskydde det. Varje fråga jag ställer ska jag verkligen vilja ha svar på. Nödvändiga fakta lägger jag i speakertexten. I en riktigt bra intervju är man väldigt väl förberedd med frågor, men använder bara en – den första. Sedan hämtar man alla resterande frågor i svaren.

Nästa fråga

När Stina har sagt det sista – det där om alla frågorna i svaren – lämnar hon en liten tystnad, en uppmanande paus som betyder: Det där var mitt svar, nu vill jag ha nästa fråga.

Hon känner igen frågorna, har fått berätta om sina möten med världens berömda om och om igen för journalister.

Förberedelser

Hon förbereder sig i månader. Skriver brev och mejl, ringer och uppvaktar och har lyckats nå fram till Kung Hussein av Jordanien, Margaret Thatcher, Dalai Lama, Mohammar Khadaffi ...

– Khadaffi... det var en av de roligaste intervjuer jag gjort, så här 14 år efteråt. Det var inte roligt då, vi fördes rätt ut i öknen med vakter och kulsprutor runt om oss och visste inte var vi var eller hur han skulle reagera på mina ibland obehagliga frågor. Men det gick bra.

– Margaret Thatcher ... vi trodde att hon blev arg men det var uppenbart att hon uppskattade ett möte med nån som mopsade sig. Det tråkiga för maktmänniskor är att de är omgivna av rädda jäsägare. Jag har nog aldrig sett män-

Forum för talare

Januari 2006

Stina Lundberg Dabrowski

niskor som varit så rädda som de för Storbritanniens premiärminister Thatcher. Jag tror hon blev stimulerad och tyckte det var kul. Hon bjöd på gin och tonic efteråt.

– Men hon vägrade att hoppa!

Varför hoppar de?

Hoppet är en slutpunkt i varje program, en förlösning, ett svar på varje tittares undran; ska hon få dem att hoppa? Dalai Lama har hoppat. Och Kung Hussein.

– Han hoppade nog av ren överraskning, folk vill ju vara till lags, det krävs ju mer att säga nej än att säga ja. Men säkerhetsvakterna blev arga och förbjöd mig att intervjua drottningen om jag inte lovade att inte be om ett hopp.

– Idén med hoppet kom från Staffan Heimersson som var redaktör i programmet Stina m fl. Vi behövde en gimmick, något alla gäster skulle göra, och han hade sett i USA att tidskriften Life hade bilder på kända människor som hoppade. Vi utvecklade sedan en hel teori kring det där när vi skulle övertala någon att hoppa, att det svenska ordet för hoppa var samma som att hoppas, att hoppet liksom stimulerade hoppet...ja.. Men den enda idén är att det är en kul gimmick.

Och nu till nästa fråga

Ny uppmanande tystnad. Nästa förväntade fråga....aha, den om jag ångrar någon intervju ...

– Billy Butt, säger hon utan att tänka efter. – Nöjesprofilen som var anklagad för våldtäkter. Han hade lovat ärlighet och raka besked och sen snackade han bara bullshit. Jag arbetade för TV 3 då och hamnade i konflikt med dem om intervjun. Jag ville inte sända.

Just det mötet var ett tydligt uttryck för hennes arbetsmetod, att aldrig prata med intervjupersonen i förväg. Hon går i cirklar runt personer hon ska intervjua för att inte fördärva friskheten i mötet.

Inga relationer

– Om man har en relation, om än ytlig, blir det viktigare att

Forum för talare

Januari 2006

Stina Lundberg Dabrowski

försvara den relationen än att göra en bra intervju. För en bra intervju måste man alltid ställa frågor som är lite jobbiga, och det gör man inte gärna om man har gosat med varandra innan.

– Vem håller du dig ifrån just nu?

– Ja, kan jag säga det...? Nja,...jag var nyligen i närheten av en person som jag är intresserad av att intervju och där hade det varit naturligt att stiga fram och prata. Men jag gjorde inte det.

Paus.

Och så det obehagliga

– Eh... Så går vi rakt på ...det obehagliga. Du gjorde en intervju med moderaternas partiledare Bo Lundgren i valet 2002 där du lär ha varit irriterad i direktsändning, avbrutit honom och skällt...?

– Alltså... vi hade jobbat så hårt med våra frågor, Erik Fichtelius och jag. Men partiledare i valtider är så fyllda av sina budskap så vad vi än frågar om så maler de valbudskap. Jag var inte så luttrad som Erik, och när vi var inne på fjärde partiledare som var Bo Lundgren och som också bara malde, visade jag irritationen. Det var oproffsig av mig och jag bad Lundgren om ursäkt efteråt.

Tröttnar du aldrig?

Ny paus. Och någonstans märker jag via telefonledningen att hennes blickar söker sig bort i andra änden, mot barn eller resterna av julleddigheten. Ett stänk av intervjuleda?

– Jo, jag tycker inte om att bli intervjuad själv. Jag har inget behov av att basunera ut vad jag tycker och tänker och njuter inte alls av det.

– Tröttnar du aldrig på dina egna intervjuer?

– Tröttnar man på människor? Nej, det gör man inte. Det jag kan tröttna på är omständigheter. Jag gör aldrig filmstjärneintervjuer längre. De är nere på fyra minuter nu, och

Forum för talare

Januari 2006

Stina Lundberg Dabrowski

då måste de ändå prata om filmen och skivan. Sånt kan jag tröttna på ...

Så tillägger hon: – Men jag tröttnar aldrig på att möta människor.

Varmt välkommen att lyssna till några av Talarforums flitigt anlidade talare på SHIE mässan den 16 - 18 januari.

Anmälan görs på <http://www.shie.se>

Vi ses där!